

sorg for smittede. I kraft af de markant øgede finansielle ressourcer, der er afsat til initiativet vil USA's støtte til behandling stige. Derimod er der ikke tale om, at der i højere grad fokuseres på behandling frem for forebyggelse, men man fastholder en bred, balanceret tilgang.

For så vidt angår FN-systemet er det korrekt, at WHO i slutningen af 2003 lancerede et særligt initiativ om behandling af 3 millioner aids-syge i 2005 (3-by-5). WHO's strategi på området lægger op til en markant styrkelse af WHO på landniveau med henblik på levering af teknisk bistand bl.a. i forbindelse med udarbejdelse af nationale 3-by-5 implementeringsplaner og træning af sundhedsarbejdere og civilsamfundsorganisationer i at levere antiretroviral behandling. Initiativet er således fokuseret på at skabe bedre betingelser for at levere behandling i udviklingslandene. Danmark er i en aktiv dialog med WHO om initiativet og allokerede i 2003 3 mio. DKK til WHO's arbejde hermed.

Fra dansk side lægger vi modtagernes egne prioriteter til grund for vores bistandsindsats i programsamarbejdslandene. Princippet er baseret på den erkendelse, at man kun opnår bæredygtig udvikling, hvis den enkelte regering – i dialog med oppositionen og det civile samfund – selv går forrest og tager ansvaret.

I forhold til behandling af aids-syge betyder dette at vi støtter behandling hvor det indgår i de nationale programmer for bekæmpelse af hiv/aids. Jeg er netop vendt hjem fra et besøg i Ghana, hvor jeg havde lejlighed til at drøfte hiv/aids epidemien og dens konsekvenser for Ghanas udvikling med lederne af Ghanas regering. I Ghana går man nu i gang med at udvikle og gennemføre et program for behandling af hiv/aids inden for rammerne af det eksisterende program for forebyggelse og kontrol af hiv/aids. Det er målet at få 6000 aidspatienter i behandling inden for de næste seks år. Det kan se ud som en meget beskeden målsætning i betragtning af, at der i Ghana er omkring 360.000 smittede med hiv/aids og der årligt dør mellem 20.000 og 30.000 mennesker af hiv/aids. Men det er et skridt på vejen og Danmark er, som en aktiv partner i sundhedssektorsamarbejdet i Ghana, med til at støtte denne udvikling.

På sigt vil en øget indsats på behandlingsområdet, herunder opbygning af strukturer på landniveau der kan håndtere behandling bl.a. via WHO's særlige behandlingsinitiativ, formentlig

føre til, at den danske støtte til behandling øges. I den nuværende situation vurderes forudsætningerne herfor dog ikke at være tilstede.

Spm. nr. S 1936

Til integrationsministeren (2/2 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren oplyse, hvor meget der, fordelt på kommuner, i alt ydes i eksterne ydelser til personer på introduktionsydelse, og vil ministeren indskærpe over for kommunerne, at integrationsloven skal overholdes?«

Begrundelse

Det fremgår af Morgenavisen Jyllands-Posten den 17. januar 2004, at Socialforskningsinstituttet i en undersøgelse har konkluderet, at socialrådgiveres personlige holdning langt hen ad vejen bestemmer den behandling, som flygtninge og indvandrere får i det danske sociale system. Socialrådgivernes holdning har bl.a. »indflydelse på brugen af tvang over flygtninge og indvandrere og på, om man vælger kontrol frem for vejledning. Når mange sagsbehandlere vælger mellem handlemuligheder, lader de sig styre af deres opfattelser af, om lovgivningen er rimelig eller effektiv i forhold til indvandrere. Samtidig betyder det noget, om de er modvillige eller tolerante over for etniske minoriteter ... Der er lovgivning, der ikke bliver overholdt...«, siger Søren C. Winter.

Det er absurd, når socialrådgivere, som det fremgår af ovennævnte citat, rundt om i landet underminerer lovgivningen og i et anfald af misforstået godhed i strid med lovens intention uddeler ekstraydelser.

På den baggrund ønsker spørgeren oplyst, hvor meget der i alt ydes i ekstra ydelser til personer på introduktionsydelse, til hvor mange personer, og i hvilke kommuner dette sker, ligesom spørgeren vil opfordre ministeren til at indskærpe over for kommunerne, at integrationsloven skal overholdes og minde om, at overtrædelser i sidste ende kan medføre fyring eller forflytning af den enkelte sagsbehandler.